

[Ministeren for kulturelle anliggender]

mange af de meget seriøse ting der er købt hos dette rent reklamefinansierede selskab.

Man kunne gå til Finland og se, om de programmer, man dér sender, adskiller sig så meget fra det, man har i Sverige, i Norge og i Danmark. Man vil opdage, at det er ganske samme programprofil, finnerne har, skønt de har reklamefinansiering og har haft det, så længe de har haft TV i disse lande. Jeg synes, det er nok så væsentligt at tage den slags sammenligninger op som at tage tilfældige, f.eks. amerikanske, erfaringer op, hvor det er en helt anden baggrund, man arbejder på.

Når jeg tror på, at dette skel kan fastholdes, er det dels ud fra disse erfaringer, dels ud fra en tro, som jeg tror alle deler i denne sal, nemlig at danske politikere ikke er svagere end andre politikere, for det er jo politiske beslutninger, der bestemmer, hvordan TV-kanaler indrettes, hvordan de skel, som man ønsker opretholdt inden for TV-kanaler, kan sikres. Det er det, vi ser i de lande, som kan holde disse ting på plads: de politiske beslutningstagere er stærke nok til, at de kan holde tingene på plads. Hvorfor skulle danske politikere være svagere i koderne end politikere i de lande, som vi med rimelighed kan sammenligne os med?

Et andet punkt, som blev taget op i forbindelse med reklamerne, var hr. Tastesens overvejelser over, hvorvidt de beregninger, som ligger til grund for regeringens forslag om reklamefinansieringsdelen, holder stik. Ja, det gør de, det er jeg ganske overbevist om, og det vil jeg også meget gerne gennemgå i kulturudvalget – det kan jeg ikke gøre her i detaljer – når der bliver lejlighed til det, så man kan se, hvordan disse beregninger er opstillet, og hvordan de vil holde stik.

Det er jo rigtigt, som hr. Tastesen siger, at man ikke skal have haft ret megen regneundervisning for at kunne regne disse ting ud, men regnestykket skal jo stilles op, inden man begynder at regne, og regnestykket må stilles op på de rigtige forudsætninger. Den forudsætning, som hr. Tastesen nævnte, nemlig at der skulle regnes med totalt 1 million seere, bygger på et tal, som er et gennemsnit for hele aftenudsendelsen, hvor der er meget store udsving fra de næsten 2 millioner og undertiden over 2 millioner, der er omkring TV-Avisen, til de få hundrede tusinde, der er på nogle af de små programmer eller sent på aftenen. Så får man den million eller de

1,2 millioner, som ligger bag det tal, hr. Tastesen har trukket frem.

Det tal, som vi har opereret med, er de faktiske seertal omkring TV-Avisen, og så har vi halveret dem netop for, som hr. Tastesen siger, at tage hensyn til, at man maksimalt kan regne med, at kun det halve antal husstande ser TV-Avisen. Derfor er de to forudsætninger helt forskellige, og slutresultatet bliver afgjort af, hvordan man stiller disse forudsætninger op.

Jeg er altså ikke i tvivl om, at man, når vi kommer nærmere ind i disse beregninger, vil kunne se, at det er meget forsigtige skøn, vi har lagt til grund, og at det er skøn, som vil kunne holde. Det er også skøn, som prismæssigt er realistiske; hvis man sammenligner dem f.eks. med, hvad det koster at reklamere i landsdækkende dagblade med helsidesannoncer, og sammenligner det med den kontraktpris, vi har regnet med, og med det antal seere, der med et forsigtigt skøn vil være på de forskellige tidspunkter, er det ikke tal, som vil afskrække reklamekøberne.

Her skal man ikke lade sig skræmme af, at nogle reklamekøbere på det sidste er begyndt at sige, at det nok ikke går, det er for dyrt. Selvfølgelig siger de det, for nu skal vi jo til at handle. Reklamer er noget, der skal sælges, og det er køberne, der nu begynder at spørge, om ikke den pris, vi har sat op, kan sættes ned. Lad os se, hvordan markedet ser ud, når vi kommer i gang. Jeg er sikker på, at der vil være lange ventetider, hvad jeg skal komme tilbage til om et øjeblik.

Jeg tror, det er væsentligt, at vi får disse ting trukket op, og at vi kommer til at drøfte dem.

Hvad angår den politiske styring, vil jeg kun sige, at der ikke er tale om nogen omfattende politisk styring. Der er tale om, at man styrer det økonomiske område, men i modsætning til, hvad vi ellers har, giver man her en bestyrelse frie hænder i en 4-årig periode til sammen med direktionen at lede det, der foregår; man har ikke den fjerneste mulighed for at influere på denne direktion og bestyrelses virksomhed.

Der er heller ikke tale om, som fru Ingerlise Koefoed var inde på, at amtsrådene skal bestemme ude i amterne og i regionerne. Amtsrådene skal, hvis man læser teksten efter, være dem, der indsender de oplysninger, der kommer om repræsentantskaber, som